

МЕЧКАТА И БУРУНДУКЪТ НИВХСКА ПРИКАЗКА

Превод от руски: Ангел Каралийчев, Вела Каралийчева, 1956

chitanka.info

Надомъкнала мечката мъх и листа в бърлогата си, легнала в тъмния кът и заспала.

Толкова дълбоко заспала, че не видяла кога паднал сняг, не чула как виелиците виели над гората, как старите ели и кедри прашцели от студ.

Всичко проспала мечката.

А когато се издигнало над тайгата пролетното слънчице, като стопило снега и първото ручейче захванало да си пробива път, мечката се пробудила.

Измъкнала се от бърлогата и седнала на един пън...

Трие си очите с лапите, протяга се и ръмжи:

— Пролет, пролет, а няма какво да ям! Какво ще правя?

Много се искало на мечката да яде. Цяла зима нищо не била сложила в устата си. Не е чудно, че огладняла.

Тръгнала да подири някаква храна.

Наоколо само сняг. Нито стръкче зелена тревица. Няма скоро да узрее мечето ядене — ягодите и орехите.

Върви мечката из гората и се клати от хълбок на хълбок. По едно време гледа — изправен пън, а под него мърда нещо живо.

Мечката сграбчила пъна с лапите си — опитала се да го отмести, но не могла... Пънът бил здрав, чепат, а силите на Мецана не стигали.

Дори заревала от яд:

— Има ли тука жива душа? Излизай!

Тогавя изпод пъна изскочило едно жълто зверче — бурундук^[1]. Той също спал цяла зима в дупката си под корените.

Погледнал мъничкият бурундук — пред него стои мечка — голяма, страшна — и реве.

Зачудил се бурундукът:

— Бабо Мецо, ами ти защо си такава сърдита?

— Защото съм гладна! Цяла зима нищо не съм яла. Нямах ли нещо?

— Ей сега ще ти донеса — казал бурундукът.

Мушнал се в килера си, където имало скътана храна още от есента, и изнесъл сладки коренчета.

— Яж, Бабо Мецо!

Мечката си хапнала и поомекнала.

— Благодаря ти, Бурундуче! Мъничко животно си ти, но си добро!

И мечката погалила с лапата си бурундука по гърба. Внимателно го погалила, ласкаво, но върху жълтата козина на бурундука все пак се появили тъмни ивички от мечите пръсти.

Появили се — и тъй си останали.

Оттогава всички бурундуци имат такива ивички по гърбовете си.

И когато другите животни ги питат:

— Защо вие, бурундуците, имате козина на ивици?

Те отговарят:

— Защото Баба Меца ни погали.

---

[1] Бурундук — дребен гризач, приличен на катеричка. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.